

איך להצליח בטוטו?

יהודה חלפון (משמאל) בחברת בנו רוני עזות לכל המכרים

ביל לשחק קבוע בטוטו צריך הרבה כוח רצון והתמדה. לא תמיד קל להרויח כבר מההתחלה. אבל צריך הרבה סבלנות. צריך להתמצא בכל. לדעת את הרכיבי הקבוצות ואת המאמנים, לדעת מי מהשחקנים חולה ולמי אין מצב רוח. אני מכיר את כולם וכולם מכירים אותי. אם לאחד מהשחקנים באיוו קבוצה בארץ קורה משהו מיד מר-דעים לי. ואז אני יושב וחושב איך לקבוע את תוצאת המשחק. חוץ מזה צריך קצת מזל. אמרו לי להתפלל. אני לא מתפלל. בעצם אני מתפלל, אבל בכדורגל הכל תלוי רק בי עצמי. הכל זה ענין של התמדה. מאז הנהיגו את הטוטו בארץ לא הפסדתי אף שבת.

מדי שבוע שולח חלפון ניווחים בסכום של 300 ל"י. לפי חישוביו הוא השקיע בעשר שנות ניווחים סכום המתקרב ל-150 אלף ל"י, ואילו רותיו מסתכמים ב-סכום המתקרב ל-250 אלף ל"י. "זה מש-תלם", אומר חלפון. 100 אלף לירות בעשר שנים ועוד בלי מס הכנסה, אינם הולכות ברגל.

רק דבר אחד מדאיג עדיין את יהודה חלפון. שלושת בניו מאיר (25), רוני (20) וחייל צה"ל שקיבל חופשה מיוחדת לרגל זכייתו של אביו ואליהו (17) אינם מתמצים במכרה החלטי להתחנות איתה. היא הי-תל כבר או לא תנינוק.

הם התחנתו ב-1964. למרות שדליה לא התלהבה מהרעיון. ואכן, הנישואין הפכו גיהנום אחד ממושך. המריבות בבית לא פסקו. מישל החל עובד כסכנאי בכיר ב-חברת קייזר ובמפעל הפוספטים באורון, (המשך בעמוד 25)

רציתי לעבור למקום אחר. נמאס לי גם לעבוד 16 שנה כפקיד רישום קרקעות." חלפון ידוע בטבריה כ"מלך הטוטו". מדי יום ביומו נוהרים אליו מכרים וסתם אנשים ששמעו את שמעו ומתייעצים עמו בקשר למילוי טפסי הניווחים. חלפון אינו צר-עין. לא איכפת לו שגם אחרים ירוחחו.

ענין של התמדה

ואדים אותי אם הטופס קשה או קל. מנסיון של עשר שנים בטוטו אני יודע שטופס שצריך לסמן בו הרבה תוצאות תיקו הוא טופס קשה. אחר כך יש ענין של משחקי דרבי. במשחקי דרבי קשה לקבוע איוו קבוצה תנצח. שזה ענין של שתי קבוצות באותה עיר וכל אחת רוצה להראות לראש-העיר שהיא יודעת לשחק יותר טוב. במשחקים אחרים, שאינם דרבי, צריך לתת עדיפות לקבוצות שמי-שחקות במיגרש הביתי שלהן. לקבוצה ביתית יש תמיד סיכוי יותר גדול לנצחון, אפילו אם הקבוצה האורחת היא טובה יותר. בזה צריך מאוד להזהר.

"בשנה שעברה", ממשיך חלפון לספר, "לא היה לי מזל. לא הצלחתי אף פעם להביא 13 ניווחים. 12 ניווחים הבאתי כמעט כל הזמן, אבל 13 לא הצלחתי. אולי סתם לא היה לי מזל. אבל העונה השנה נפתחה ברגל ימין, ברוך השם. בש-

ליה, מישל, הצעיר ממנה בשנתיים, נולד בפאריס למשפחה אמידה, התפרסם כבר בצעירותו כמהנדס וכעיתונאי מבריק. הוא שימש כשליחה של סוכנות הידיעות הצר-פתית א.פ.פ. של פאריז מאז הצרפתים של קוויק הגרמני, ראיין את נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניקסון. כתבותיו זכו ל-כותרות ראשיות באקספרס הפאריסאי וב-עיתונים מפורסמים אחרים. בין היתר, נש-לח לישראל לרגל חגיגות 15 שנה להקמת המדינה עליידי השבועון היהודי יארג, הי-שיין למשפחת רוטשילד, שהה פה כחצי שנה. במלחמת ששת-הימים שהה שוב ב-ארץ ככתב-חוקי, ראיין את דיין שלה ל-

רק נפתחה עונת המשחקים הי-סדירה של ליגות הכדורגל בישראל ו-כבר הממה את רבבות חובבי הכדורגל בארץ הפתעה מרעשה. לא היתה זו דחף תוצאה שהושגה באחד המגרשים, אלא הי-תוצאה שקבע יהודה חלפון (50 מווחיקי טבריה, פקיד טאבו לשעבר. במחזור הראשון של ניווחי הטוטו הי-ליגה הישראלית הצליח חלפון לקבוע שיא חדש: הוא זכה במכה ראשונה בסכום של 161 אלף ל"י, אחרי שניחש את כל 13 התוצאות בטופס הניווחים. כל רבבות המהמרים הקבועים של הטוטו התרגשו מ-זכייתו המפתיעה של חלפון. רק חלפון עצמו לא התרגש. הוא ידע על זכייתו הגדולה יממה שלמה לפני כל אדם אחר. אין זו הפעם הראשונה שמישהו מצליח לזכות בפרס ראשון גבוה כל כך. אלא שבדרך כלל יש לווכה שותפים לזוכה, אחרים שהצליחו לנחש כמוהו אותו מספר של ניווחים. הפעם היה הפרס כולו שייך ליהודה חלפון.

עשרה אחוז מזד

דירתו בת שני החדרים ברחוב גולומב בטבריה סעד יהודה חלפון, שעה קלה אחרי שהתעשר ב-161 אלף ל"י, כשהוא לבוש פיגמת פסים, בחברת אשתו ובנו הצעיר בן ה-17. על שולחן בחדר סמוך ניצבו בקבוקי קוניאק ועראק עבור המברכים. חלפון לא גילה כל כימני התרג-שות. כאילו היתה הזכיה שיגרתית בהחלט. "אני לא מבין למה מתרגשים", אמר. "ידעתי שאזכה בסכום גדול. נכון שלא ידעתי מתי, אם זה יהיה בתחילת משחקי הליגה או בסופם. לא חשבתי שיה יהיה סכום גדול יותר, אבל הסכום שזכיתי בו לא הפתיע אותי. היה מגיע לי.

"זה הכל ענין של שיטה", מסביר חלפון את זכייתו. "אם אתה יודע איך למלא את טופס הניווחים נכון, הרי שהידיעות שלך קובעות 90% מהתוצאות. עשרת האחוזים שנשארו זה ענין של מזל. אם אתה לא מתמצא בכדורגל והניווחים שלך תלויים במאה אחוז מזל, זה כבר קשה להרויח." על פי התוצאות שמישג חלפון בניווחיו ניתן להבין שידועותיו של מתווך הטאבו מטבריה בכדורגל הן כמעט מושלמות. לפני עשר שנים, כשהחל לנחש בטוטו באופן קבוע זכה בשנת הניווחים הראשונה בז-כיה גדולה אחת בלבד: 3,300 ל"י. "זאת בעצם לא היתה הזכיה הראשונה", מסביר חלפון, "היו לי זכיות עוד לפני זה, אבל אני לא יכול לזכור סכומים קטנים."

זכיה גדולה נוספת נפלה בחלקו של חלפון לפני כחמש שנים. אז זכה ב-33 אלף ל"י. כאשר קיבל סכום זה הפציק חלפון לעבוד במשרדי הטאבו של טבריה. "הח-לטתי להיות מנחש מקצועי ולהתפרנס מהסכום שהרווחתי וכמוכן מזכיות נוספות בטוטו. אבל זאת לא היתה הסיבה היחידה. משרדי הטאבו עברו באותה תקופה למקום אחר, אני, שאני דור רביעי בטבריה, לא

חברתיות. היא אחת הדמויות הססגוניות של בירת הנגב (דליה של באר-שבע, העולם הי-זה 1695). היא אורבת את חיי הלילה, או-הבת את הגברים, וביתה פתוח בפני אורי-חיים 24 שעות ביממה. אורח חייה המקורי כולל גם את חינוך ארבעת ילדיה - שניים מהם של מישל. דליה מאמינה בחינוך חופשי. האוכל העיר-קרי בבית הוא שוקולד וממתקים, בתוספת סיר עם תבשיל כלשהו העומד על הגז, ו-אשר ממנו מחלק הבכור בן התשע אוכל לקטנים יותר - כשהם רוצים, וכשהוא רוצה.

סקופים בינלאומיים. בעלה של די-

מבקשים להעביר אלינו מיד את כל הי-פרטים הקשורים בבעיות אלה עם ישראל. אנו עומדים לרשות כל המפיקים, כדי ל-עזור להם בפתרון הבעיות האמורות (כל-מר, במילים אחרות: אנו עומדים לרשות המפיקים באמצעי הלחץ העומדים לרשר-תנו, כמו: הקפאת הסכמי קרפודוקציה, למשל).

יש רק מדינה אחת נוספת שהוזכרה ב-חזור פנימי זה, שתוכנו הגיע לידי כתב העולם הזה, בפאריס: תוניסיה. פצצת הסירחון ממתנייה. המשפט: "גאנגסטריזאם קולנועי בישראל" לא רק שאינו מוסיף לשמה הטוב של המדינה הוא גם מונע ממנה לקבל הסכמי קרפודוקציה המכניסים כסף זר, שהיא כל כך זקוקה לו. עד כה הושקה הפרשה לחלוטין בישראל ורק יודעי-דבר המצויים בענף הפעצה והי-מפיצים עצמם יודעים על כך. בצרפת עצי-מה, לא הגיעה עדיין הפרשה לעיתונות ולא משום אהבת מרדכי. ישנם לפחות שניים שלושה עיתונים המחכים בכליון עיניים ל-פרשה כזאת כדי לעלות על ישראל. פצצת הסירחון לא התפוצצה משום שמרבית אני-שי הקולנוע המושכים בחוטים בצרפת, הם יהודים והם עושים מאמצים ניכרים כדי ל-יצרפתי, לא להוציאה לקהל הרחב למרות שהם עצמם, הנפגעים הראשונים ממצב זה, כמו שאמר אחד מהם השבוע: "מוטב לי-שתוק מאשר לשמוע שוב: יהודי מלוכלך!"

דרכי חיים הקורבן של הנמרה מבאר-שבע

השוטרים, שהכניסו את הגבר הנאה - והשיכור כלוט - לתא המעצר, בחצות ליל יום-הכיפורים, התייחסו אליו בעדינות. כא-שד הוועקו לבוא ולקחתו מבית-המלון שלו, לא היתה זו הפתעה עבורם: אלו מהם שי-הכירוהו, ציפו למשהו כזה מאז שעות

בעק מישל ומרואיינים ניכסון וריין הפתרון: בקבוע

הצהרים של אותו יום. שכן באותו יום בצהריים הגיע מישל רביר-נוביץ לתחנת המשטרה בבקשת עזרה: בי-דיו היה צו בית-הדין שיהורה לגרושי-תו לתת לו לבלות עם ילדיהם הנמצאים אצלה, למשך 12 שעות. האשה סירבה ל-עות כן, השוטרים לא יכלו לעזור לו, ו-מישל, ביגונו, השתכר כלוט.

דליה מבאר-שבע. לא היתה זו הי-פעם הראשונה. בתקופה האחרונה הפך מיי-של רבינוביץ לאלכהוליסט כרוני. הסיבה שהשוטרים, וכל מכריו, התייחסו אליו כלי-כך בהבנה, היתה, שהם הכירו בסרגדיה המתחוללת לנגד עיניהם. שכן עד לאחרונה היה מישל דמות מפורי-סמה. עיתונאי בינלאומי מבריק ומהנדס מוכשר שהקים מפעלים ברחבי העולם. "רק בגלל אשתו הוא נהיה מה שנהיה", טען במריחות אחד מחבריו. אשתו של מישל הינה אחת הדמויות הי-ידועות בבאר-שבע. מלבד מישל היו לדליה רבינוביץ בת גיל 34 שלושה בנים אחרים. מארבעת הבעלים יש לה ארבעה ילדים. היא אורבת לאהוב, לזעזע, ובוזה למוסכמות הי-